ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΕΓΙΝΑΝ καὶ ἐφέτος εἰς τὴν Θράκην τὰ Ἀναστενάρια, πλὴν τῆς Μαυρολεύκης Δράμας, διότι ἐκεῖ, ὁ Μητροπολίτης δὲν ἐπέτρεψε τὴν χρῆσιν εἰκόνων τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Καὶ ἐπανελήφθησαν αἱ διάφοροι ἐξηγήσεις (μᾶλλον, προσπάθειαι ἐξηγήσεως) τοῦ φαινομένου τῆς ἀκαΐας. Ὁ κ. Δημ. Φράγκος ἐπίτιμος νομίατρος, διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἀκαΐα κατὰ τὴν πυροβασίαν ἐπεξηγεῖται ὡς δύναμις τῆς ἰδέας ἐπὶ τῆς ὕλης καὶ κακῶς πολλοὶ τὴν ἀποδίδουν εἰς ὑπερφυσικὴν ἐπέμβασιν πνευμάτων τῆς μιᾶς ἢ ἄλλης θρησκείας. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ πυροβάτου ὅστις περιέρχεται εἰς ἔκστασιν κατόπιν μονοτόνων ψοφῶν ἠχῶν μουσικῶν ὀργάνων (αὐλός, τύμπανον, λύρα κλπ.) καὶ ἐξαντλητικῶν μονοτόνων χορῶν. Ἐπίσης ἐπιδρᾷ καὶ ἡ μεγάλη θρησκευτικὴ πίστις οἱουδήποτε θρησκεύματος. Τότε ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ πυροβάτου ἐκχύνεται ἐκτοπλασματικὴ οὐσία ἡ ὁποία τὸν περιβάλλει καὶ τὸν προφυλάσσει ἐκ τῆς πυρᾶς. Κατὰ τὴν ἀκαΐαν τὸ ἐκτόπλασμα πάντοτε ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ πυροβάτου, καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὑπάρξεως ἰδιοτήτος διαμεσάτορος εἰς τὸν πυροβάτην ἢ τὸν πειραματιζόμενον εἰς τὰ φαινόμενα τῆς ἀκαΐας.

∴

ΚΑΤΑ τὴν πυροβασίαν — γράφει ὁ κ. Φράγκος — παύει ἡ ὑπερρρόφησις ὀξυγόνου, ἀποπέμπεται ἡ θερμότης, ἡ δὲ πῦρωσις ἐξουδετερώνεται καὶ ἀποτρέπεται ἡ φλόγωσις, ἡ ἀνάφλεξις καὶ ἡ καῦσις. Τὸ ἐκτόπλασμα, τὸ ὁποῖον δυνάμεθα ν' ἀποκαλέσωμεν καὶ ἀντίψυξιν, δὲν ὑποπίπτει εἰς τὰς αἰσθήσεις μας αἰσθήσεις. Ἐπεξηγοῦμεν καὶ πάλιν ὅτι ἡ ἀκαΐα ἐλαι ἀδύνατος ἄνευ ἐπηυξημένης πίστεως καὶ ὑπάρξεως διαμεσικῆς ἰδιοτητος. Ἀπὸ διαμέσα μάγους, ἱερεῖς, ἁγίων ἀκμῆ λαῶν, ἡ ἐκτοπλασματικὴ αὐτὴ οὐσία, μεταδίδεται καὶ προφυλάσσει καὶ ἄλλους ὀργανισμούς. Συναντᾶται καὶ στὶς πρωτόγονες φυλὲς Αὐστραλίας, Βερσίου Ἀμερικῆς, Νήσων τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ Ἀπω Ἀνατολῆς. Καταγωγὴ τῆς πυροβασίας θεωρεῖται ἀπὸ τὴν διονυσιακὴν λατρείαν, ὅταν στὰ ὄρη καὶ στὶς χαράδρες, κατὰ τὶς σκοτεινὲς νύκτες, μὲ ἐκδηλώσεις μανιακὲς καὶ ὀργιαστικοὺς χορούς, κρατοῦντες ἀναμμένους δαυλοὺς καὶ κάτω ἀπὸ τοὺς μονοτόνους ἤχους αὐλῶν καὶ χαλκίνων κυμβάλων περιήρχοντο εἰς ἑκατασίαν καὶ ἐτελοῦν πυροβασίαν. Τὸ ἔθιμον αὐτὸ κατὰ τὸν τέταρτον αἰῶνα, ἐξεχριστιανίσθη καὶ συνεδέθη μὲ τὰς ἁγίας μορφὰς τῶν Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Ἡ πυροβασία κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἀκόμη ἐθεωρεῖτο θρησκευτικὴ ἑορτὴ καὶ ὡς μέσον ἀποδείξεως τῆς ἀληθείας, κατεῦντες ὑΐδρους πυρακτωμένους. Ὁμοίως κατὰ τὸν μεσαίωνα. Ἐκ τῆς ἱστορίας ἐσώθησαν εἰς τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ, διότι εἶχον πίστιν εἰς τὸν Θεόν. Οἱ Ἑβραῖοι Σεδραὰχ — Μεσὰχ — Ἀβδεναγὸ ἐξῆλθον ἄτρωτοι ἐκ τῆς πυρᾶς εἰς τὴν ὁποίαν ἐρρίφθησαν κατὰ διαταγὴν τοῦ Ναβουχοδονόσορος. Σ' ὅλες τὶς ἐποχὲς ἀφθονοῦν τὰ φαινόμενα τῆς ἀκαΐας.

Στὴν ἐποχὴ μας σήμερον ἐπαυσε νὰ θεωρῆται ὡς ὑπόλοιπον τῆς ἑορτῆς τοῦ Διονύσου καὶ διατηρεῖται πλέον ὡς ἐκχριστιανισθὲν ἔθιμον. Πρέπει νὰ τὸ καταπολεμήσωμεν καὶ μάλιστα κατάσχοντας μὲ διαφόρους πασφάσεις τὰς εἰκόνας τῶν πυραβατῶν ὅπως ε'ς τὴν Μαυρολεύκην Δράμας καὶ οἱ ὁποῖες εἶναι κτῆμα των καὶ προέρχονται ἀπὸ τὴν χαμένην των πατρίδα; Ἀλλὰ ἔχομεν τὸ δικαίωμα αὐτό; Κειμήλια εἰκόνων παλαιῶν ὑπάρχουν πολλά. Τὸ δικαίωμα ὅμως νὰ τὶς κατάσχωμεν θεωρεῖται αὐθαίρετες πράξεις καὶ θίγει καταφώρως τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου — καὶ συνεπῶς εἶναι πολλάσιμος πούξις. Ἀλλὰ κ-ὶ εἰς τὶ θὰ μᾶς ὠφελήσῃ; Ἂς ἀνεχθῶμεν τὸ φαινόμενον τῆς ἀκαΐας ὅπως πράγματι ἐπεξηγεῖται, ὡς ἐπίδρασις τοῦ πνεύματος ἐπὶ τῆς ὕλης, χωρὶς φανατισμοὺς ἐρχόμενοι ἀντιμέτωποι πρὸς παλαιὰ ἔθιμα καὶ παραδόσεις, τουναντίον δὲ ἐξοργίζομεν καὶ προκαλοῦμεν φανατισμὸν καὶ μῖσος».

∴

ΣΧΕΤΙΚΩΣ ὁ διαπρεπὴς Ἀκαδημαϊκὸς καὶ λαογράφος κ. Γεώργιος Μέγας, μὲ ἀνακοίνωσίν του πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν (Ὀκτώβριος 1973) ἀντέκρουσε τὴν γνώμην μερικῶν κληρικῶν περὶ καταγωγῆς τῶν Ἀναστεναρίων ἀπὸ τὴν διονυσιακὴ λατρεία, ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστημονικῶν κριτηρίων ὑπεστήριξε, ὅτι πρόκειται περὶ ἐκδοχῆς ἐσφαλμένης καὶ ὅτι τὰ Ἀναστενάρια εἶναι ἔθιμον χριστιανικόν, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ πρέπει νὰ τοποθετηθῇ στοὺς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μ. Κωνσταντίνου χρόνους.

Ἐὰν δέ, ὅπως παρατηρεῖ ὁ κ. Μέγας, ὡρισμένες ἐκδηλώσεις καὶ στοιχεῖα τῆς ἑκατασιακῆς λατρείας τῶν ἀναστενάρηδων τῆς Θράκης, συμβαίνει νὰ ἔχουν τὴν ἀρχὴν των εἰς τὴν ἀρχαίαν θρησκείαν, αὐτὸ οὔτε παράδοξον εἶναι, οὔτε καὶ ἀνεξήγητο. Διότι τὰ λατρευτικὰ ἔθιμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, κατὰ τὸ πλεῖστον, εἶναι παλαιά, πολὺ παλαιότερα τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἑπομένως εἶναι παρεξηγημένοι οἱ Θράκες, χαρακτηριζόμενοι ὡς εἰδωλολάτραι, ἐνῶ, ἀπεναντίας ὅ,τι τοὺς διακρίνει εἶναι οἴστρος ἀφοσιώσεως καὶ πίστεως ἀγνῆς πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ὀρθοδοξίαν, μὲ ἰδιαιτέραν ὅλως προσήλωσιν στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο, ἐξ ὀνόματι τοῦ ὁποίου κατ' ἔτος ἐπιμένουν, ἐκστασιαζόμενοι, νὰ πυροβατοῦν. Αὐτοὶ εἶναι οἱ Θράκες ἀναστενάρηδες, πάνω ἀπ' ὅλα ἐνσαρκωτὲς ἑνὸς ἐθίμου συμβολικοῦ ποὺ μαζὶ μὲ ἄλλα διασωζόμενα ἔθιμα τοῦ λαοῦ μας, συνεχίζει νὰ διαλαλῇ μίαν ἱστορικὴν ἀλήθειαν, τὴν ἀδιάσπαστη ἀπὸ αἰώνων συνέχεια τοῦ ἑθνικοῦ μας βίου».

Θὰ πρέπει ν' ἀναφερθῇ, σχετικῶς, ὅτι ὁ σοφὸς καθηγητὴς τῆς λαογραφίας Ἀναστάσιος Χουρμουζιάδης ἐκφωνῶν πρὸ 103 ἐτῶν (τὸ 1873) στὴ Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολὴ ἐνώπιον τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ ἄλλων ἐπισήμων τὸν περισπούδαστον πανηγυρικὸν τοῦ λόγον «περὶ Ἀναστεναρίων καὶ ἄλλων τινῶν παραδόξων ἐθίμων» τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ ὡς στοιχεῖον ἀπτὸν ἔκρινε εὔθετη τὴν στιγμὴν νὰ προβάλῃ δίδων μιὰν ἔμμεση, ἀλλὰ τεκμηριωμένη ἀπάντηση στὴν προπαγανδιστικὴ ἀνθελληνικὴ θεωρία, τὴν ὁποίαν τῷ καιρῷ ἐκεῖνο εἶχεν ἐξαπολύσει ὁ Γερμανὸς καθηγητὴς Φαλμεράϊερ, ἀμφισβητῶν τὰς τὴν γνησιότητα τῆς καταγωγῆς τῶν συγχρόνων ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους "Ελληνας. Δηλονότι, ἐναντίον τῶν κακεζήλων ἐπιχειρημάτων τοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως, ὁ Χουρμουζιάδης ἀντέταξεν ὅτι ὁ σημερινὸς ἑλληνικὸς κόσμος εἶναι κατ' εὐθείαν ἀπόγονος τῶν ἀρχαίων, ἐφ' ὅσον διατηρεῖ εἰσέτι καὶ ζωντανεύει ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ ἄλλα στοιχεῖα, καταφανῶς συγγενικὰ πρὸς τὰ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κόσμου. Ὅπως τὴν αὐτὴν ἀλήθειαν διαλαλοῦν ἀμέτρητα φραστικὰ στοιχεῖα λέξεις καὶ τύποι τῆς ἀρχαίας γλώσσης ποὺ διασώζει, ἐγκατεσπαρμένα σὲ πλεῖστα κατὰ τόπους ἰδιώματα της ἡ τρέχουσα, ζωντανὴ δημοτικὴ γλῶσσα.

∴

ΤΕΛΟΣ — τρόπος τοῦ λέγειν— θὰ μποροῦσε νὰ προστεθῇ ἡ γνώμη τοῦ Ἐμμανουὴλ Ροΐδη, ὁ ὁποίος, μὲ τὸ γνωστὸν χιουμοριστικόν ὕφος του, εἶπε, μίαν μεγάλην ἀλήθειαν: «Ὁ χριστιανισμός, γράφει, κατέπνιξε τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ ἐν τούτοις τὸ ἄκακον αὐτὸ θῦμα κατέστησε τὸν φόνεα του γενικὸν κληρονόμον, κληροδοτῆσαν εἰς αὐτὸν τοὺς ναούς, τὰς τελετάς τὰς θυσίας, τοὺς ἱεροφάντας (ἱερεῖς) κλπ. Ταῦτα πάντα παραλαβόντες οἱ χριστιανοὶ μετεσχημάτισαν καταλλήλως ὀνομάσαντες ἐκκλησίας τοὺς ναούς, τοὺς δωμοὺς θυσιαστήρια, τὰς πομπὰς λιτανείας καὶ τοὺς θεοὺς Ἁγίους: «Ἅγιον Νικόλαον τὸν Πετσιδᾶνα (εἶναι κοινὸς γνῶστὸν ὅτι ὁ Ἅγιος αὐτὸς εἰς πολλὰ νησιὰ λατρεύεται ἀν' θεάτης) τὸν Πάνα Ἅγιον Δημήτριον καὶ τὸν Ἀπόλλωνα Ἅγιον Ἠλίαν». Αὐτὴ ὅμως ἡ αὐτόματος διὰ τοῦ χρόνου ὑποκατάστασις τῶν πίστεων τῆς νέας θρησκείας — Ἑλλήνων χριστιανῶν στὰ λατρευτικὰ ἔθιμα καὶ ἐκδηλώσεις ἀρχαίας ἑλληνικῆς καταγωγῆς καὶ ὁ βαθμιαῖος μετασχηματισμὸς ὡρισμένων ἐκ τούτων εἰς ἑλληνοχριστιανικὰ ἔθιμα, ἔρχεται νὰ ἐπιμαρτυρήσῃ τὴν ἀδιάκοπη συνέχεια τοῦ ἑθνικοῦ μας βίου. Ἐκδηλώσεις καὶ ἔθιμα τῆς κατηγορίας αὐτῆς παραμένουν ἡ προσφορὰ ἀνθέων στὴν Παναγία καὶ τὸν Χριστὸν τὰ ἀναθήματα στὶς εἰκόνες, ἄλλες πράξεις ἐπίσης τῆς χριστιανικῆς τελετουργίας καί, τέλος, τὰ Ἀναστενάρια.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΚΟΣΜΑ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΤΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Κατήγοντο ἀπὸ τὴν Ρώμην καὶ ἦσαν ἀδελφοί. Σπούδασαν τὴν ἰατρικὴν καὶ ἀκολούθως ἠσχίσαν ἀσκοῦντες αὐτὴν δωρεὰν καὶ ἔτρεχον πρὸς τοὺς πτωχοὺς πάντοτε μὲ προθυμίαν.

ΙΩΑΝ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Ρ. ΦΕΡΡΑΙΟΥ 68
ΤΗΛ. 276-892

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΠΑΤΑΓΓΕΛΟΣ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ "BIONTIN" ΡΙΟΝ • ΠΑΤΡΩΝ
ΤΗΛΕΦ. 429-427 — 429-613

Ἡ ἔκθεσίς μας παραμένει ἀνοικτὴ καὶ τὰς Κυριακὰς ἕως τὶς 3 μ.μ. τηλέφωνον ἐργοστασίου 429-427 καὶ Ἐκθέσεως 429-613
ΣΤΑΣΙΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΙΟΥ

ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ
1
ΙΟΥΛΙΟΥ

Παρῆλθον 183 ἡμέραι
Ὑπολείπονται 183
Σελήνη 4 ἡμερῶν
Ἀνατολὴ 6.05΄
Δύσις 8.52΄
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ
Ἀναργύρων

Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
— ο —
Ἰδιοκτήτης
ΑΝΝΑ ΧΡ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ
Βησσαρίωνος 4, Ἀθῆναι
— ο —
Ἐκδότης—Διευθυντὴς
ΧΡΙΣΤΟΣ Α. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
Τσαμαδοῦ 47
— ο —
Ἀρχισυντάκτης
ΝΙΚΟΣ ΠΙΟΛΙΤΗΣ
Φιλοποίμενος 18
— ο —
Προϊστάμενος
Γραφείων—Τυπογραφείων
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Φιλικῶν 2

Χρονικὸν

1η ΙΟΥΛΙΟΥ

1789. Ὁ γαλλικὸς στόλος ἀφοῦ ἐκυρίευσε τὴν Μάλτα φθάνει εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου ὁ Ναπολέων ἀποβιβάζεται νύκτωρ εἰς Ἀμπουκίρ καὶ γίνεται κύριος τῆς Ἀλεξανδρείας.

Χιοῦμορ

Ἡ σύζυγος: Λένε πὼς μιὰ δασκάλα ποὺ ἐργαζόταν τριάντα χρόνια πέθανε καὶ ἄφησε 50.000 λίρες.

Ὁ σύζυγος: Αὐτὸ δείχνει τί κάνει ἡ οἰκονομία, ἡ ἐργατικότης καὶ ἡ σωφροσύνη. Ἀπὸ τί πέθανε;

Ἡ σύζυγος: Λένε πὼς ἔμεινε ξερὴ ὅταν τῆς δώσανε 50.000 λίρες ποὺ κέρδισε στὸ λαχεῖο.

2. Ἑλληνικὸν ὅρος, εἰς τὴν γενικήν.

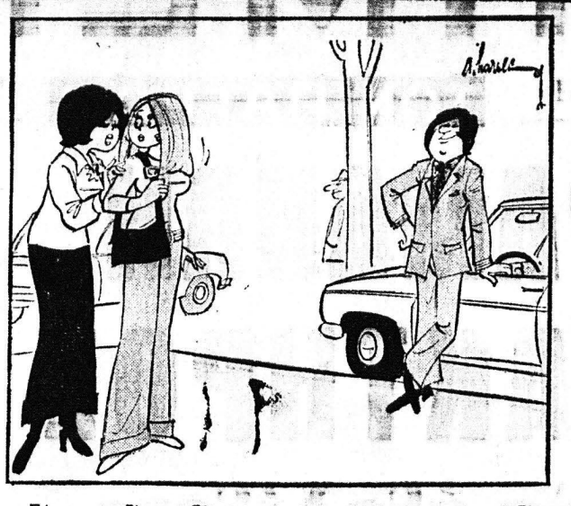

—Πήγαινε μαζί του. Εἶναι ἀντιπρόσωπος αὐτοκινήτων καὶ δὲν θὰ σοῦ πῇ ξαφνικὰ ὅτι... χάλασε!

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

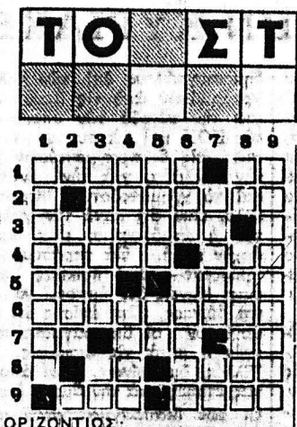

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Συνηθέστατον ἔδεσμα (τουρ.) —Ἄρθρον εἰς τὸν πληθυντικόν.
2. Ἐπρομάντευσα, ἐπροφήτευσα ρῆμα, ἀντιστρ. δημοτ.
3. Ἐπιτάσσεται εἰς πολεμικὰς περιόδους (δημοτ.).
4. Πόλις τῆς Γιουγκοσλαβίας ἐν Μαράδα — Ὁμιλοῦν στὴ δημοτική.
5. Ὁ ὄγδοος κατὰ σειρὰν — Νοσταλγία τῶν φαλακρῶν, ἀντισ.
6. Ὑποβληθὲν μεταφορικῶς τοὺς ὑπεχρεώσεις.
7. Μόριον ἐνδοτικὸν — Συγχρόνως ἀντιθετικὸς — Σύμφωνα ἐνημερώσεως.
8. Γιούλια — Παγκοσμίως γνωστὴ ἀπὸ τὰς διεθνεῖς ἱπποδρομίας τῆς πόλις τῆς Ἀγγλίας.
9. Κλέπτης, ἀρχαϊστί — Ἀπρόσκλητος συνοδός.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Ἡ καταστροφὴ της ἐκ του Βεζουβίου ὑπῆρξε καθολικὴ (γεν.).
3. Φιλολογικὸν ψευδώνυμον τοῦ λογίου Νικ. Πετιμεζᾶ — Ἐφυλάσσετο ὡς δάμαλις ὑπὸ τοῦ Ἄργου.
4. Εὔκολο, εἰς τὴν δημοτ. — Ὄνομα Μωαμεθανοῦ χαλίφου.
5. Μάρκα αὐτοκινήτων — Πόλις καὶ λιμὴν τοῦ Βιετνάμ.
6. Ἀντιστρ. ρῆμα ἀπὸ γνωστὴν φράσιν τοῦ Ἡράκλειτου — Εἶναι οἱ ἄγριες φράουλες (δημοτ.)
7. Θεραπευτικῆς χρήσεως ἀφέψημα, ἀντιστρ. δημοτ. — Ἑπτακόσια εἴκοσι.
8. Δοτικὴ χάνδακος, ἠχητικῶς — Ἐπιτρέπονται μὲ ἄδειαν τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.
9. Φιλολογικὴ ἔκδοσις ποιημάτων (μεταφορικῶς).

Η ΛΥΣΙΣ εἰς τὴν 5ην σελίδα.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Τί εἶναι ἡ βατίστα;
2. Ποίος ὁ ἐφευρέτης τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου;
3. Ποῖος ἀγεκάλυψε τὸν βάκιλλο τῆς χολέρας;
4. Ποῖα ἦσαν τὰ δύο ἀδέλφια τοῦ Δία;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ εἰς τὴν 5ην σελ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Σιδηροῦν σύρμα, μήκους 57,15 μέτρων κόπτεται εἰς καρφιὰ μικροῦ μήκους. Ἂν τὸ σύρμα ἦτο κατὰ 3,81 μέτρα μακρύτερον, θὰ ἐκόπτοντο 150 καρφιὰ περισσότερα. Πόσα καρφιὰ ἐκόπησαν ἀπὸ τὸ σύρμα;

Η ΛΥΣΙΣ εἰς τὴν 5ην σελίδα

Φιλοσοφία

—Ὁ ἔρωτας ἐξευγενίζει τὸν ἄνθρωπο, οἱ ἔρωτες ἐξευτελίζουν.

ΡΑΚΙΝΑΣ

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΚΩΝ. Χ. ΓΑΛΑΡΙΩΤΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΟΣ — ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐγκατασταθεὶς μονίμως ἐν Πάτραις, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γεροκωστοπούλου — Κανακάρη 143 τηλ. 271—322. Ἰατρεῖον τοῦ καθημερινῶς καὶ ὥρας 8—10 π.μ. καὶ 5—8 μ.μ.
Δι' ἀναγευστικὸ βρογχολογικὸν καὶ ἀλλεργιτικὸν ἐλεγχον τῶν πνευμόνων ἐπὶ συνεντεύξει

Ὁ Στίχος

ΣΕΙΡΗΝΕΣ

Κόκκινες φλόγες τοῦ Ὀδυσσέα τ'
(ὡρίμο γλείφουν σῶμα
δεμένο ἐκούσια στὸ ἄλμπουρο του
(νόστου ποὺ τὸν κράζει.
Γυναῖκες ἐρωτιάρικες θερμές, ὁ τό
(πας ὁ γάζει
τῆς λησμονιᾶς, ποὺ στέργουν μ'
(ἄμεστα στήθη ἀκόμα.
Στήνουνε ξόμπλια τοῦ ἔρωτα τὸ
(λάγγελμα ποὺ στάζει
κάτω ἀπὸ βλέφαρα ἰσκιερά. Κι'
(ἀπ' τὸ πυρρό τους στόμα
κάλεσμα ρέει στὶς φλέβες μας
(γιὰ εὐωδιασμένο στρῶμα
καὶ τὸ κρυμμένο ἐντὸς μας ζῶο
(στὸν ὕπνο του τινάζει.
Πέρασε ἡ θύελλα τῆς γητειᾶς. Τὸ
(ἐξαίσιο ἄσμα σβύνει.
Κέρδισε ὁ ἥρωας τὴν εὐχὴ την πο
(λυονειρεμένη:
Νὰ ἰδῇ καπνὸ ἀπ' τὸ πατρικό του
(τζάκι ν' ἀνεβαίνῃ.
Μὰ ὅταν ὁ κίνδυνος διαβῇ κι' ἐρ
(θῃ ἡ λευκὴ γαλήνη
τὸν ἴδιο ὄπως καὶ μᾶς, ἡ πίκρα
(θὰ μᾶς περιμένῃ
ποὺ ἡ νιότη μας ξεφύλλισε στὴν
(ἄρνηση δεμένη.

Γ. ΒΑΡΕΛΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΦΕΖΑΣ
Ἰατρὸς — ἀκτινολόγος
Δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Κορίνθου 251—53, τηλ. 277 — 603.

ΙΦ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ — ΚΕΚΚΑ
Ἰατρὸς — Μικροβιολόγος
Κορίνθου 275 καὶ Ἑρμοῦ τηλ 276—101, τηλ. οἰκίας 279—139.

ΣΟΦΙΑ ΗΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Ἰατρὸς μικροβιολόγος
Δέχεται Ἁγίου Νικολάου 58, τηλ. 221—383.

Dr **ΧΡ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ**
Κυτταρολογος - Παθολογοανατόμος
Διευθυντὴς Ἐργαστηρίου Νοσοκομείου Πατρῶν PAP—TEST. Προσδιορισμὸς Ὡορρηξίας. Πλ. Γεωργίου 11 καὶ Μαιζῶνος, τηλ: 272—972.

Ε. ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ
Μαιευτὴρ — χειρουργός
Δέχεται στὴν κλινικήν του Καραϊσκάκη 132 τηλέφωνα: 277—366, 275—201, 275—202, ὥραι Ἰατρείου 6—8.30 μ.μ. πλὴν Σαββάτου καὶ πρωϊνὲς ὧρες ἐπὶ συνεντεύξει (ραντεβοῦ).

Dr **ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΛΟΓΕΡΑΣ**
Ἰατρὸς Ὠτορινολαρυγγολόγος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, δέχεται καθημερινῶς εἰς τὴν κλινικήν του Καραϊσκάκη 132 Πολυκλινικὴ «ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ», 3ος ὄροφος, τηλέφωνον Ἰατρείου 273—688, τηλέφωνα ἀσθενῶν 275—201 καὶ 275—202.

Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Δερματολόγος Ἰατρὸς
Ἑρμοῦ — Κανακάρη 118, τηλέφ. 279—310. Δέχεται ἀπὸ 8.30—1 καὶ 4.30—7.30 μ.μ. Σάββατον ἀπόγευμα μόνον ἐπὶ συνεντεύξει.

ΠΑΝ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ
Εἰδικὸς Παθολόγος
Τέως ἐπιμελητὴς - Διευθύνων Ἰατρὸς τῆς Παθολογικῆς κλινικῆς τοῦ Γεν. Κρατικοῦ Νοσοκομείου, δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Κορίνθου - Ἑρμοῦ 56 Α΄ ὄροφος τηλ. 277—181 (Πάτραι) καὶ 429—245 (Ρίον).

ΜΙΧΑΗΛ Δ. ΔΙΓΕΝΗΣ
Παθολόγος — Καρδιολόγος
τ. Ἐπιμελητὴς τῆς Παθολογίας τοῦ Νοσοκ. KLARKSON MEMORIAL (ΗΠΑ) τ. Ἐπιμελητὴς τῆς Κλινικῆς Καρδιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου GREIGHTON (ΗΠΑ) ἐγκατασταθεὶς εἰς Πάτρας δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Ἰατρεῖον ὁδὸς Δημ. Γούναρη 81—83 ἀπὸ 11—1 μ.μ. καὶ 5—9 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Σύμβασις μετὰ τοῦ Δημοσίου. Τηλέφ. Ἰατρείου 221—269, οἰκίας 221—270.

ΙΑΤΡΟΙ-ΚΛΙΝΙΚΑΙ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
Καρδιολόγος
Δέχεται Ἁγίου Νικολάου 53, τηλ. 273—702.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΟΒΔΕΛΑΣ
Ἰατρὸς
ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ ΓΟΒΔΕΛΑ
Ὀδοντίατρος
δέχονται εἰς τὰ Ἰατρεῖα των ὁδὸς Παπαφλέσσα 21, τηλ. 320—475 καὶ 320—345.

ΚΩΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανάρη 5, τηλ. 323—747, ἐκτὸς ἀπογεύματος Τετάρτης καὶ Σαββάτου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΥΣ. ΠΟΛΙΤΗΣ
Παιδίατρος
Δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του, Κορίνθου 275, ἐπὶ συνεντεύξει (ραντεβοῦ), καθημερινῶς, ἐκτὸς ἀπογεύματος Τετάρτης καὶ Σαββάτου, τηλ. 272-877

Dr **ΚΩΝ. Π. ΤΡΙΓΚΑΣ**
Διδάκτωρ Παν)μίου Κολωνίας
Εἰδικὸς Παθολόγος — Παθήσεις Νεφρῶν. Δέχεται Κορίνθου 275 καὶ Ἑρμοῦ 9—12 π.μ. καὶ 6—9 μ.μ. ἐκτὸς ἀπογεύματος Σαββάτου. Τηλ: 278—900.

ΚΩΝ. Β. ΜΟΣΧΟΒΟΣ
Χειρουργὸς
ΙΩΑΝΝΑ ΜΟΣΧΟΒΟΥ
Ἀναισθησιολόγος
Δέχονται εἰς τὸ Ἰατρεῖον των ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κορίνθου 210-212, 3ος ὄροφος, καθ' ἑκάστην 6—9 μ.μ., πλὴν Σαββάτου, τηλ: 221—212 καὶ 429—492.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρὸς Μικροβιολόγος
ΜΕΛΑΝΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ—ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Εἰδικὴ Παθολόγος, δέχονται εἰς τὰ Ἰατρεῖα των ὁδὸς Κορίνθου 301—303 καὶ Παντανάσσης τηλ. 275-836 καὶ 278-019.

Dr **ΔΗΜ. ΚΟΥΚΟΣ**
Ἰατρὸς — Οὐρολόγος
Παθήσεις νεφρῶν, προστάτου, κύστεως, γεννητικῶν ὀργάνων. Δέχεται εἰς τὴν Οὐρολογικὴν κλινικὴν ὁ «Ἱπποκράτης» Καραϊσκάκη 132 (παραπλεύρως Νομαρχίας), τηλ. 272—180 καὶ τηλ. οἰκίας 263—397.

ΑΘΑΝ. Κ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
— ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην (ἐκτὸς Σαββάτου καὶ Κυριακῆς) τὸ πρωΐ 10—1 μ.μ. εἰς τὴν κλινικήν του γωνία Βότση — Κανακάρη 174 τηλέφ.: 277—353 καὶ 274-396, τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ἁγίου Νικολάου 44 (6ον ὄροφος), τηλ. 270-140 κατὰ τὰς ὥρας 6—8 μ.μ. μὲ ραντεβοῦ.

ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ
Ὠτορινολαρυγγολόγος
Δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του Κολοκοτρώνη 52—Κανακάρη (6ον ὄροφος, κτίριον Ἰατροῦ Πούντζα) τηλ. 273—665.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΡΑΣ
Ἰατρὸς
Ἐγκατεστάθειε ἐν Πάτραις δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Στ. Βούλγαρεως 1 (ἀνωθεν φαρμακείου, πλατεῖα Βουᾶ), τηλ. 321—294 καὶ οἰκίας 322—666.

ΚΩΝ. ΣΤ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Βότση 42 Α΄ ὄροφος καθ' ἑκάστην 9—1 καὶ 5—8 ἐκτὸς ἀπογεύματος Σαββάτου καὶ ἐπὶ συνεντεύξει, τηλ. Ἰατρείου 277—800 οἰκίας 279—476.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΟΔ. ΠΑΤΟΥΧΑΣ
Γυναικολόγος-Μαιευτὴρ-Χειρουργὸς
Εἰδικευθεὶς ἐπὶ 5ετίαν εἰς